

Eerste Hulp aan Kinderen: eindtermen

(vastgesteld door het College van Deskundigen in mei 2006, vastgesteld eindterm AED 1 december 2008)

Doelgroep

- a. Bezitters van het Diploma Eerste Hulp
- b. Belangstellenden die (nog) niet in het bezit zijn van het Diploma Eerste Hulp. Deze ontvangen het certificaat Eerste Hulp aan Kinderen.

Algemene doelstellingen

1. Inzicht verkrijgen in de verschillen tussen zuigelingen¹, kinderen en volwassenen, die van belang zijn voor de eerstehulpverlening, zoals:
 - lichaamsbouw;
 - gedrag van zuigelingen en kinderen bij ongeval en ziekte en de wijze waarop hierop het best kan worden gereageerd / mee kan worden omgegaan.
2. Eerste hulp verlenen aan zuigelingen en kinderen bij stoornissen in de vitale functies en plaatselijke letsels, die veel bij zuigelingen en kinderen voorkomen.
3. Inzicht verkrijgen in de gevaren die in het bijzonder zuigelingen en kinderen bedreigen en de wijze waarop deze kunnen worden bestreden.
4. Kennis verkrijgen over de wijze waarop ongevallen bij zuigelingen en kinderen kunnen worden voorkómen.

Eindtermen

Na het volgen van de module moet de eerstehulpverlener aan de volgende eisen voldoen om in het bezit te komen en te blijven van het certificaat Eerste Hulp aan Kinderen.

1. Algemene regels

Hij² kan:

- de vijf belangrijke punten bij het verlenen van eerste hulp toepassen;
- omschrijven hoe een kind, zijn ouders of verzorgers bij een ongeval of plotseling optredende ziekte het beste kunnen worden benaderd en gerustgesteld en hoe paniek kan worden voorkómen / bestreden;
- beoordelen of al dan niet met spoed professionele hulp moet worden ingeschakeld en deze op de juiste wijze (laten) alarmeren en zo nodig assisteren en begeleiden;
- omschrijven hoe kindermishandeling kan worden herkend en hoe daarmee moet worden omgegaan;
- aangeven welke maatregelen kunnen worden getroffen om de veiligheid van kinderen te vergroten in en om huis, op straat, in een kinderdagverblijf en op school.

¹ Met zuigelingen worden kinderen tot 1 jaar bedoeld en met kinderen wordt bedoeld kinderen van 1 jaar tot de puberteit.

² Voor "hij", "hem" of "zijn" kan ook "zij" of "haar" worden gelezen.

2. Stoornissen in het bewustzijn

Hij kan:

- het bewustzijn van een kind beoordelen door aanspreken en voorzichtig schudden;
- een stoornis in het bewustzijn bij een kind herkennen / vaststellen;
- de meest voorkomende oorzaken van bewustzijnsstoornissen bij kinderen noemen.

2.1. Flauwte

Hij kan:

- een (dreigende) flauwte bij een kind herkennen, bewustzijnsverlies voorkómen en bij bewustzijnsverlies de juiste eerste hulp verlenen;
- aangeven wat de oorzaken van een flauwte zijn en hoe een flauwte kan worden voorkómen.

3. Stoornissen in de ademhaling

Hij kan:

- de ademhaling van een zuigeling en een kind beoordelen door kijken, voelen en luisteren en aan de hand van zijn waarnemingen de juiste conclusie trekken met betrekking tot het al dan niet voldoende functioneren van de ademhaling;
- bij een zuigeling buikademhaling herkennen;
- bij een zuigeling en een kind een effectieve hoest herkennen / vaststellen;
- bij een zuigeling en een kind dat bij bewustzijn is en een niet effectieve hoest heeft bij verslikking de luchtweg vrijmaken door het uitvoeren van de daartoe geëigende handelingen, waaronder borstcompressies (zuigeling) en de handgreep van Heimlich (kind);
- bij een zuigeling en een kind een normale of niet normale ademhaling herkennen / vaststellen;
- een bewusteloze zuigeling of kind met een normale ademhaling in de stabiele zijligging leggen en de ademhaling bewaken;
- aangeven wat bij zuigelingen en kinderen de meest voorkomende oorzaken van ademhalingsstoornissen zijn.

4. Stoornissen in het bewustzijn èn de ademhaling

Hij kan:

- bij een zuigeling en een kind de circulatie beoordelen aan de hand van het bewustzijn en de ademhaling;
- bij een bewusteloze zuigeling of kind met een niet normale of afwezige ademhaling de mond openen en zichtbare voorwerpen verwijderen;
- bij een kind met een niet normale of afwezige ademhaling de mond-op-mond- of mond- op-neusbeademing toepassen;
- bij een zuigeling met een niet normale of afwezige ademhaling de mond-op-mond- of mond-op-neusbeademing toepassen;

- de verschillen aangeven tussen het beademen van volwassenen, kinderen en zuigelingen;
- een zuigeling en een kind met een geconstateerde circulatiestilstand reanimeren;
- de verschillen aangeven tussen het geven van borstcompressies bij volwassenen, kinderen en zuigelingen;
- bij een bewusteloos kind met een afwezige of onvoldoende ademhaling een Automatische Externe Defibrillator veilig en op de juiste manier gebruiken.

5. Ernstige uitwendige bloedingen

Hij kan:

- een ernstige uitwendige bloeding bij een kind herkennen / vaststellen;
- een ernstige uitwendige bloeding stoppen door:
 - het getroffen lichaamsdeel omhoog te brengen;
 - druk op de plaats van de wond uit te (laten) oefenen.

6. Shock

Hij kan:

- bij een kind een (dreigende) shock herkennen / vaststellen;
- aangeven wat bij kinderen de meest voorkomende oorzaken van shock zijn, voor zover relevant voor de te verlenen eerste hulp;
- zo mogelijk de oorzaak van de (dreigende) shock bestrijden;
- algemene maatregelen nemen om verergering en/of ontstaan van shock te voorkómen.

7. Uitwendige wonden

Hij kan:

- een uitwendige wond bij een kind herkennen / vaststellen;
- op grond van plaats, oorzaak, grootte en diepte van de wond en de kans op infectie en tetanus bepalen of het verantwoord is dat hij zelf de definitieve hulp verleent;
- verontreiniging en besmetting van de wond en bloedverlies beperken;
- de definitieve behandeling aan een kind met een eenvoudige wond geven:
 - wond reinigen;
 - wond ontsmetten;
 - wond hygiënisch afdekken;
 - zo nodig steun en rust geven aan het gewonde lichaamsdeel.
- eerste hulp verlenen aan een kind met een uitwendige wond in afwachting van professionele hulp:
 - wond hygiënisch afdekken met een (wond)snelverband;
 - zo nodig rust en steun geven aan het gewonde lichaamsdeel.

8. Brandwonden

Hij kan:

- bij een kind eerste -, tweede- en derdegraads brandwonden herkennen / vaststellen;
- op grond van plaats, uitgebreidheid en diepte van de verbranding bepalen of het verantwoord is dat hij zelf de definitieve hulp verleent;
- uitbreiding, verontreiniging en besmetting van brandwond(en) beperken;
- brandwonden koelen, bij voorkeur met zacht stromend, lauw (leiding)water;
- brandwonden hygiënisch afdekken;
- een kind met een mogelijk verbrande luchtweg in een zo comfortabel mogelijke houding brengen;
- brandwonden door bijtende stoffen langdurig spoelen met veel lauw (leiding)water.

9. Ontwrichting en botbreuken

Hij kan:

- een ontwrichting en een gesloten en open botbreuk bij een kind herkennen / vaststellen en verdere schade aan het getroffen lichaamsdeel voorkómen;
- pijn en ongemak voor het kind beperken;
- bij een open botbreuk verontreiniging en besmetting beperken;
- bij een ontwrichting en een botbreuk het getroffen lichaamsdeel onbeweeglijk houden;
- rust en steun geven aan een ontwricht / gebroken lichaamsdeel;
- bij een open botbreuk de wond afdekken.

10. Kneuzing en verstuiking

Hij kan:

- een kneuzing en verstuiking bij een kind herkennen / vaststellen;
- een gekneusd of verstuikt lichaamsdeel koelen;
- een drukverband aanleggen om een gekneusd of verstuikt lichaamsdeel;
- rust en steun geven aan een gekneusd of verstuikt lichaamsdeel.

11. Oogletsels

Hij kan:

- een oogletsel bij een kind herkennen / vaststellen;
- bepalen of het verantwoord is dat hij zelf de definitieve hulp verleent;
- indien toelaatbaar de oorzaak van het oogletsel opheffen en verergering en/of verlies van het gezichtsvermogen voorkómen;
- een loszittend vuiltje uit het oog verwijderen;
- bij een kind dat een bijtende stof in het oog heeft gekregen en bij een kind met een verbrand oog het getroffen oog langdurig met lauw leidingwater spoelen;
- aangeven dat bij een doordringende oogverwonding het voorwerp niet uit het oog mag worden verwijderd;
- aangeven dat een kind met een oogletsel niet in het oog mag wrijven.

12. Vergiftiging

Hij kan:

- vergiftiging via het spijsverteringskanaal bij een kind herkennen / vaststellen;
- inwerking van het gif beperken;
- eerste hulp verlenen aan een kind dat
 - een niet bijtend gif,
 - een bijtend gif
 - of
 - een petroleumproduct via het spijsverteringskanaal in het lichaam heeft gekregen.

13. Elektriciteitsongevallen

Hij kan:

- elektriciteitsongevallen herkennen en de situatie veiligstellen;
- de gevolgen van elektrische stroom door het lichaam beperken / bestrijden;
- aangeven dat bij een elektriciteitsongeval het kind pas kan worden benaderd nadat de stroomtoevoer is onderbroken;
- aan een kind met een stoornis in de vitale functies of brandwonden als gevolg van een elektriciteitsongeval eerste hulp verlenen in overeenstemming met de punten 2, 4, 5 en 9.

14. Letsels door koude

Hij kan:

- algehele onderkoeling en bevriezing bij een kind herkennen / vaststellen;
- verdere afkoeling voorkómen;
- de vitale functies veiligstellen;
- bij bevriezing: uitbreiding, verontreiniging en besmetting beperken.

15. Letsels door warmte

Hij kan:

- hittekrampen, warmte-uitputting en hitteberoerte bij een kind herkennen / vaststellen;
- de lichaamstemperatuur normaliseren / verdere stijging voorkómen;
- de vitale functies veiligstellen.

16. Kleine ongevallen

16.1 Bloedneus

- Hij is in staat om bij een kind een neusbloeding te stoppen.
- Hij kan uitleggen wanneer en waarom hiervoor professionele hulp moet worden ingeschakeld.

16.2 Vreemd voorwerp in neus of oor

Hij kan uitleggen:

- hoe een vreemd voorwerp bij een kind uit neus of oor kan worden verwijderd en dit indien mogelijk ook uitvoeren;
- wanneer en waarom hiervoor professionele hulp moet worden ingeschakeld.

16,3 Vreemd voorwerp in de huid

- Hij kan vertellen hoe een loszittende splinter uit de huid van een kind kan worden getrokken en dit ook uitvoeren.
- Hij kan uitleggen wanneer en waarom hiervoor professionele hulp moet worden ingeschakeld.

16.4 Insectensteken

- Hij kan omschrijven hoe moet worden gehandeld als een kind door een insect is gestoken en dit ook uitvoeren.
- Hij kan uitleggen wanneer en waarom hiervoor professionele hulp moet worden ingeschakeld.

16.5 Kwallensteken

- Hij kan omschrijven hoe moet worden gehandeld als een kind door een kwal is gestoken en dit ook uitvoeren.
- Hij kan uitleggen wanneer en waarom hiervoor professionele hulp moet worden ingeschakeld.

16.6 Uitgeslagen tanden, tand door de lip

Hij kan aan een kind eerste hulp verlenen bij:

- uitgeslagen tanden;
- een tand door de lip.

16.7 Tekenbeten

- Hij kan uitleggen wat de gevaren zijn van een tekenbeet.
- Hij kan omschrijven hoe moet worden gehandeld bij een tekenbeet en dit ook uitvoeren.

17. Plotseling optredende ziekteverschijnselen

Hij kan uitleggen welke eerste hulp aan een kind moet worden verleend bij:

- een astma-aanval;
- een aanval van epilepsie;
- (hoge) koorts;
- misselijkheid, braken;
- kiespijn;

- hoofdpijn;
- oorpijn;
- buikpijn, diarree;
- allergieën.

18. Verband- en hulpmiddelen

Hij kan:

- omschrijven welk verbandmateriaal en andere hulpmiddelen het best kunnen worden gebruikt bij het verlenen van eerste hulp aan kinderen;
- aangeven welk verbandmateriaal er tenminste in een verbanddoos moet zitten voor gebruik in en om huis, op een kinderdagverblijf en op school.

19. Het menselijk lichaam

Hij kan:

- globaal de bouw en werking van het menselijk lichaam beschrijven en de verschillen aangeven tussen volwassenen, kinderen en zuigelingen, voor zover nodig om te begrijpen welke eerste hulp bij de verschillende hierboven genoemde stoornissen en letsels moet worden verleend, hoe en waarom.